

«Εἶπον δὲ ὅτι ἦτο νέος, ἀλλ' ἡ κλίμαξ δὲν ἐφωτίζετο πολὺ ζωηρῶς. Εἰς τοῦτο τὸ ζήτημα μόνον εἶνε δυνατὴ ἀποπλάνησις. Τώρα πῶς ἐτέθησαν ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ ἐγκληματίου;

«Ἐν πρώτοις κατέχουσι τὸ ὄπλον, ὅπερ ἐχρησίμευσεν εἰς τὸν φόνον, μάχαιραν, ἢ μάλλον ἐγχειρίδιον, ἰσπανικῆς κατασκευῆς, ὅποια πωλοῦνται ἐν Τολέδῳ, μετὰ δαμασκηνῆς λαβῆς.

«Ἐπὶ τῆς λαβῆς δὲ ταύτης ὑπάρχουσι τὰ ἀρχικά Α καὶ Β. Αὐτὸ ἦτο πολῦτιμον τεκμήριον· ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, ἂν ἐζήτουν τὸν ἔνοχον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, τῶν φερόντων τὰ αὐτὰ ἀρχικά, μάτην ἤθελον ἐρευνῆσαι.

«Ἄλλ' ἂν ὁ δολοφόνος ἔκαμε τὴν ἀνοησίαν ν' ἀφήσῃ τὸ ὄπλον ἐν τῇ πληγῇ, ὅπερ δεικνύει ὅτι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ ἐμπείρου τινὸς φονέως, ἀλλὰ μάλλον περὶ ἐξημέμου ἀνθρώπου, ἐνδόντος εἰς λυσσώδη ὄρμη, λίαν εὐεξήγητον ἄλλως, προκειμένου περὶ ληστοῦ οἷος αὐτὸς ὁ Καριβέρ, ἔκαμε κἄτι περισσώτερον ἀκόμη. Τὴν ἐπαύριον πρωίαν, κατὰ δευτέραν τῆς ἀρχῆς ἔρευναν—σημειώσατε τοῦτο, κατὰ τὴν δευτέραν μόνον, ὅπερ δεικνύει πόσον ἐπιπολαίως διεξάγονται αἱ τοιούτου εἰδους ὑποθέσεις—εὔρον κάτωθι τῆς κλίμακος, κατὰ τὴν εἰσέχουσαν γωνίαν τοῦ περιβόλου αὐτῆς, χαρτοφυλάκιον, οὐτινος τὸ δέρμα ἔφερον αὐτὰ ταῦτα τὰ ἀρχικά Α. Β. καί, ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τούτῳ, τὰ ἔγγραφα τοῦ κ. Ἀνδρέα Βαροδά, ἐξ ὧν δύο γραμμᾶτα εἰς διαταγῆν, δύο χιλιάδων φράγκων ἔκαστον, διπλωμένα καὶ φέροντα κηλίδας αἵματος».

«Ὁ κ. Πολλὲ ἔκαμε χειρονομίαν ἐκδηλοῦσαν μανιώδη ἀπιστίαν.

— Σὰς βεβαιῶ ὅτι πάντα ταῦτα εἶνε ἀκρίβεστατα.

«Τέλος γνωρίζετε τὸ ἀστυνομικὸν ἀξιωμα, τὸ μυριάκις ἐξελεγχθὲν ὡς ἀληθές, καθ' ὃ ὁ δολοφόνος πάντοτε περιπλανᾶται περίξ τοῦ θεάτρου τοῦ ἐγκλήματος.

«Ἐ! λοιπόν, κατὰ τὴν μεσημβρίαν, καὶ πρὶν ἢ πορευθῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὁ κύριος Ἀνδρέας Βαροδάς ἤρχετο, μὲ πρόφασιν ὅτι θὰ ἐνοικιάσῃ δωμάτιον, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ οἰκοφύλακος ἀσημάντους πληροφορίας.

«Ὁ διεθυντῆς τῆς δημοσίας Ἀσφαλείας εὐρίσκόμενος ἐκεῖ ἔκρινεν ὅτι οἱ τρόποι τοῦ προσώπου τούτου ἦσαν παράδοχοι, τὸν ἠρώτησεν, ἐξηκρίβωσε τὴν ταραχὴν του καὶ τὸν συνέλαβεν.

«Ἐπὶ τέλους, κατὰ τὴν μετ' ὀλίγον ἐνεργηθεῖσαν ἔρευναν, κατέλαβον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κυρίου Βαροδά, κρεμασμένην ἐν τῷ κοιτῶνί του, πλησίον τοῦ κατόπτρου, τὴν θήκην τοῦ ἐν λόγῳ ἐγχειριδίου. Ὁ κύριος Βαροδάς, ἄλλως, οὐδὲ κἂν ἐπειράθη ν' ἀρνηθῆ.

«Εὐθύς, ἀπὸ τῶν πρώτων στιγμῶν, ἠσθάνθη ἑαυτὸν ἀπολωλότα καὶ ὁμολόγησεν!... Ἐπιμένετε λοιπόν νὰ λέγετε ὅτι εἶνε ἀθῶος;

— Ναί, ἑκατοντάκις καὶ! ἀνεφώνησεν ὁ ἀρχαῖος συμβολαιογράφος.

— Πρέπει νὰ ὁμολογήσω, κύριε, ὅτι ἔχετε σταθερὰν τὴν πίστιν. Καὶ ἐγὼ δὲ τώρα σὰς ζητῶ νὰ μοῦ ἐξηγήσετε ἐπὶ τῶν βάσεων δύναται νὰ στηρίζεται ἡ πεποίθησίς σας! Ὁρμήθητε ἄλλως τε ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης, ὅτι οὐδενὸς οὐδέποτε τὸ ἀδύνατον παραδέχομαι. Ἐκρίνα πάντοτε τὸν ἅγιον Θωμᾶν ὡς λίαν ἀπιστον. Μὴ μὲ θεωρεῖτε λοιπόν ὡς ἀντίπαλον ἐκ προμελέτης.

Βαθμηδὸν ὁ κ. Πολλὲ εἶχεν ἀναλάβῃ τὴν ψυχραιμίαν του. Ὁ ἤρεμος τόνος τοῦ ρέπορτερ δὲν εἶχεν ὀλίγον συντελέσει εἰς τὴν γαλήνην ταύτην.

— Κύριε, τῷ εἶπε, παρατηρήσατέ με καλῶς. Μήπως ἔχω τὸ ὕφος τρελλοῦ;

— Θεέ μου, ὄχι.

— Ὑπερέβην τὸ πεντηκοστὸν ἔτος. Ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη ἐξεπλήρωσα καθήκοντα δυσχερῆ. Ἐχω τὸν νοῦν ὑγιᾶ καὶ οὐδέποτε παραφέρομαι. Ἐ, λοιπόν, σὰς τὸ βεβαιῶ ἐν τιμῇ—ἐν τιμῇ, ἀκούετε—ὅτι ὁ κ. Ἀνδρέας Βαροδάς, ὁ φίλος μου, διήλθε μετ' ἐμοῦ, ἀπέναντι ἐμοῦ, καθὼς τὴν στιγμὴν ταύτην εὐρίσκεσθε σεῖς αὐτός, τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης πέμπτης καὶ ὅτι εἰς τὰς δέκα τῆς νυκτὸς ἡμεθα ἀπασχολημένοι ἀμφότεροι εἰς τὸ ζατρίκιον, ἐντὸς τῆς αἰθούσης μου, ἐν Πασσού... Καὶ ἐγὼ δὲ τώρα, σὰς ἐρωτῶ, εἶνε ταῦτα ἀρκούντως σαφῆ, ἀρκούντως εὐκρινῆ;

«Ὁ Λαμπλὲν παρετήρει προσεκτικῶς τὸν μεθ' οὗ συνδιελέγετο. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην: «Μήπως ἔχω τὸ ὕφος τρελλοῦ;» δὲν εἶχεν ἀπαντήσῃ διὰ λίαν ζωηρᾶς ἀρνήσεως φρονῶν ὅτι οἱ χειρότεροι τρελλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν φαίνονται ὄντες τοιοῦτοι.

Ἄλλὰ, τῇ ἀληθείᾳ, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ κ. Πολλὲ ἐφαίνετο ἀπολαύων παντὸς τοῦ λογικοῦ του.

— Κατὰ ποῖαν ὥραν ὁ κ. Βαροδάς ἐφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν σας;

— Εἰς τὰς ἕξ, καθὼς φθάνει καθ' ἐκάστην πέμπτην, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

— Ἐδειπνήσατε ὁμοῦ;

— Μάλιστα.

— Ἀπὸ τί συνίστατο ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν;

«Ὁ κ. Πολλὲ ἔκαμε κίνημα σχεδὸν ὀργίλον. Στιγμὴ ἦτο αὐτῇ δι' ἀστεϊσμούς!

— Μὴ παραξενεύεσθε διὰ τὰς ἐρωτήσεις μου, εἶπεν ὁ δημοσιογράφος. Μετ' ὀλίγον θὰ σὰς τὰς ἐξηγήσω. Τί ἐφάγετε λοιπόν κατὰ τὸ δεῖπνον;

— Σταθεῖτε!... ναί, ἰδοῦ... Ζωμὸν κρέατος μὲ πάσταν, βιδέλο φρικασέ, πιζέλια τουρσί, φιλέτο ψητό, τυρί...

— Καφέ;

— Δὲν πέρνομεν ποτὲ τὸ βράδυ.

— Καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον;

— Ἐκαθίσασαμεν ἀνέτως ἔμπροσθεν τοῦ ζατρίκιου καὶ ἐπαίξαμεν τρία παιγνίδια.

— Τίς ἐκέρδισεν;

— Ὁ Βαροδάς. Ἐχασα τὰ δύο τελευταῖα. Εἰς τὰς δέκα δὲ καὶ τέταρτον ἀνεχώρησεν.

— Πεζός;...

— Ἐδέησεν, ὡς πάντοτε, νὰ λάβῃ τὸ

λεωφορεῖον τὸ κομίζον τὴν ἀλληλογραφίαν τῶν ἔξω Βουλεβάρτων, καὶ νὰ καταβῆ ἐδῶ μάλιστα εἰς τὴν πλατεῖαν Μονσαί, κατὰ τὰς ἔνδεκα καὶ τέταρτον... Εἶναι λοιπὸν ἀδύνατον νὰ εὐρέθῃ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀγίας Ἄννης εἰς τὰς δέκα... [Δὲν ἐδολοφόνησε λοιπὸν αὐτὸν τὸν ἀνθρώπον, καί, ἐλλείψει τῆς ἠθικῆς βεβαιότητος, ἦτις ὑπάρχει ἐν ἐμοί, καὶ ἦν οὐδὲν δύναται νὰ κλονίσῃ, ἔχω τὴν ὑλικὴν βεβαιότητα τὴν μάλλον ἀναμφισβήτητον.

[Ἐπεται συνέχεια].

Τ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Δηλοῦμεν, πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων, ὅτι ὁ καθυστερῶν τὴν λήξασαν συνδρομὴν τῶν «Ἐκλεκτῶν» εἶνε ὁ κ. Ν. Δ. Λογοθέτης ἐκ Πατρῶν, διαμείνας ἐπὶ πολὺ ἐν Πύργῳ. Ὁ ἐκ Πύργου κ. Ν. Α. Λογοθέτης, ἐπλήρωσε πρὸ πολλοῦ τὴν συνδρομὴν του.

κυρίαν Κανᾶκη, Καν Ἰωαννίδου, Καν Ὀρφανίδου, Βιρήνην Χατζηπέτρου, Καν Σαμιωτάκη, Μαρῖαν Π. Μάγκου, Μαρῖαν Μ. Δαυβέρη, Ἀμαλίαν Ἀναγνώστου, καὶ κκ. Ἰωάν. Βωιτυρᾶν, Κωνστ. Τσουκανέλλην, Ἀναστ. Μαραγκόν, Σταύρον Ἀποστολάκη, Χρῆστον Παλπαγεωργίου, Δημ. Γιαγλόπουλον, Κον Κυριακόπουλον, Ἰωσήφ Διζιέρην, Γεώργ. Ζῶτον, Ἰω. Ρέλιαν, Στ. Χαλκοκονδύλην, Σπυρ. Μαρᾶτον, Ἀντ. Μάτσαν, Ἀντ. Γιαγκάκη, Λεωνίδαν Ζωϊόπουλον, Γρηγ. Σανθάκη, Ἐμ. Κλάραν, Ἰω. Γαρουφαλιᾶν, Γεώργ. Καραμήτσαν, Ἀλέξ. Πατσην, Δημ. Κλουτσουινιώτην, Διομήδην Π. Χονδροδήμον, Μιχαὴλ Μελᾶν, Ἰω. Βούκραν, Θ. Στεκούλην, Δημ. Μαρκότην, Ἰωάν. Σταυρόπουλον, Μ. Μεγαλίδην, Ἀνδρ. Βιολάνην, Ἰούδ. Νικολαΐδου, Σωτήριον Ι. Βασιλείου, Νικόλαον Ἀναγιάννην, Ἰωάννην Κοντογιώργην, Ἐρακλῆν Γέροντα, Κον Ψαρροδήμον καὶ Νικ. Κορυθῆ. Συνδρομαὶ ἡμῶν ἐλήφθησαν. — κ. Ε. Δ. Δημόπουλον Πύργου. Μᾶς στείλετε δρ. 1.80, τὰς ὁποίας παρακαλεῖσθε νὰ μᾶς ἐπέμψετε ἀπ' εὐθείας. — κ. Κ. Μιλλιάρηκην. Φύλλα ἀπεστάλησαν. — κ. Ἀναστ. Βλαχόπουλον. Θὰ ἐξετάσωμεν. Εἰς τὸν ἀνταποκριτὴν ἡμῶν δὲν ἀπεστείλαμεν «Ἡμερολόγια», πιθανὸν νὰ ἔλαβε ταῦτα ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ ἐκδότου — κ. Γ. Κάλλην. Φυλλάδιον «Τοξικολογίας» ἀπεστάλη. — κ. Δ. Τσικουρίαν. Ἐλήφθη ταχυδρομικῆ ἐπιταγὴ, ἀντίτιμον «Ἰατροῦ Ἀπομνημονευμάτων». Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ἐμ. Βεκιερίλλην. Ἐλήφθησαν δρ. 80. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν. — κ. Π. Ἀναγνωστόπουλον. Ἐλήφθη ἀντίτιμον φύλλον «Ἰατροῦ Ἀπομνημονευμάτων». — κ. Εὐστράτιον Ρούπαν. Ἐλήφθη ἐπιταγὴ 30 φρ. χρ. Ἀπεστάλησαν ἀποδείξεις. Ἐγράψαμεν. — κ. Στέφ. Δ. Νοταράκη. Ἀπεστάλησαν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΙ

ΚΑΙ

ΕΥΘΗΝΟΤΑΤΟΙ

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΑΙ

ΠΛΟΥΝΤΑΙ

Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «ΚΟΡΙΝΘΗΣ»

Ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10.